

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PETERDALE AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськ. Робітнич. Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

"ЗВЕРНІТЬ СВОЇ ОЧІ НА КАНАДУ".

Це є нагадунок оголошення Колонізаційного Департаменту Канадської Національної Залізничної в Лондонській буржуазній бруківній газеті "The News of the World", між иншим дуже поширеної і в Канаді.

"Зверніть свої очі на Канаду". "The land of opportunity", "нехай ваша мета буде — власна ферма в Канаді" — говорить в Канаді й будувати постійне щасливе життя в цій перспективній країні". Потім в подробицях пояснюється, що коли ви не маєте роботи дома (в Англії), "зверніть свої очі на Канаду, землю майбутнього", бо "це країна, яка потребує людей і з якої кожний пацановитий чоловік може знайти своє щастя".

Далі пояснюється, як починати фермерування. "Перш всего навчитися зарплатити коні й доглядати їх, орудувати фермерською машинерією, ходити коло дробу, вирощувати збіжжя й використовувати свої доходи". На щастя, довідуємося далі з того оголошення, — щоб цього всего навчитися, безробітному англійському майнерові чи фабричному робітникові не треба їхати аж до Канади. Все, що йому потрібно, щоб цього всего навчитися, це замовити собі в того Колонізаційного Департаменту книжечку, за зиму, головню коли немає роботи, перестудувати її, а ранньою весною марш до Канади, де на тебе вже чекають: упряж, коні, корови, дріб, земля, збіжжя й доходи. Правда, ця наука коштує кілька шлінгів, але хіба-ж це можна брати в рахунок порівнюючи з тими благодатями, які на тебе, з даски Колонізаційного Департаменту Канадської Національної Залізничної, чекають в Канаді?

Газета, в якій вищено це оголошення, на першій сторони великими буквами повідомляє, що вона розподіляється в триох мільйонах примірників. А хіба-ж тільки в одній-двій газеті Колонізаційний Департамент містить такі оголошення? Лондонський "The Financial Times" з 18 листопада видав спеціальне видання пів-32 сторінок на гарному папері, прекрасню ілюстроване, в якому описує всі "opportunities", що чекають на кожного британського безробітного в Канаді. Тут вже не тільки жменями беріть те щастя, але просто возами вози.

Так заманюють британські й канадські капіталісти англійських безробітних до Канади, в чому їм ширю допомагає "робітничий" міністер для безробітних Томас, який на доказ, що по степах Канади течуть молочні ріки, замовив в Канаді для Великої Британії кілька кораблів "айскриму".

Що в Канаді дістають ці привезені ріжками "Колонізаційними" організаціями британські імігранти — здається про це нема потреби й писати. Про це говорять — биття вікон (щоб добути депортатів назад до дому), засуди за "волокітство", голодова мандрівка пішки та "битування" потягів з місцевости до місцевости в шуканий праці та кусця хліба, самогубства з розпуки — це майже щоденна хроніка на шпальтах канадської буржуазної преси. Повно є всюди в майнерських місцевостях тих британських "фермерів", що навчилися фермерувати у Великій Британії за кілька шлінгів з книжки Колонізаційного Департаменту Канадської Національної Залізничної. Ховать вони від майни до майни шукуючи роботи там, де старі канадські майнери заледво працюють по два дні на тиждень і апелюють за допомогою до уряду.

Канадські-ж капіталісти і їхні організації, яким уряд передав монополію на довілі британської іміграції до цієї країни, розголошують в Англії великі канадські благодаті, везуть сюди іміграцію не для того, що вони проголошують, але щоб мати тут більше годоаних жолудків, як засіб для зміцнювання раціоналізації всіх форм господарства, для знижування платні тим робітникам, які працюють. Все це вони прикривають відомим плащиком — "більше англо-саксонської крові" дати цій країні. В тій робітні ім ширю допомагають реакційні трейд-юні, і їхні лідери як в Канаді, так і у Великій Британії.

ПОЛЬСЬКА БУРЖУАЗНА ПРЕСА ХВАЛИТЬ УКРАЇНСЬКИХ ФАШІСТІВ.

Найновіші числа радянської преси приносять перші вістки про напад українських фашистських студентів на радянський консулят у Львові. З тих вісток видно, що погромницька демонстрація була заздальгидь впливована за порозумінням з польською поліцією. Була вона вислідом скаженої протирадянської травлі польської і української преси. Через цілий час демонстрації й погрому — польської поліції не було на вулицях тої околиці, де містяться радянське консульство. Уже пізніше, після погрому, прибула поліція — коли вже не було ког розгонити. Зате якийсь час після події розпочала вона арештування серед українців під претекстом "оборони" радянського консульства. Але це вже тільки претекст для чергового арештування українців. Бо коли-б поліційна влада справді мала на увазі "оборону" радянського консульства, то вона не відтягнула б поліції з тої околиці в часі демонстрації.

Польсько-шляхетська преса отверто похваляє погромників, ундо-фашистських студентів. Провід в нєму веде орган

вісудчиків "Газета Польська".

З другого боку — напад українського фашистського студентства на радянський консулят викликав велике обурення в широкіх колах українського громадянства в Галичині.

Московська "Правда", центральний орган Всесоюзної Комуністичної Партії, з приводу цього пише:

"Успіхи соціалістичного будівництва в Радянському Союзі, а з'окрема на Радянській Україні, як також розвиток класової боротьби в Західній Україні, заставили українську буржуазію й куркульство з УНДО-м на чолі остаточно скинути маску й вступити в отвертий союз з польським фашизмом проти Радянського Союзу.

"Викриття великої контр-революційної змови в Радянській Україні, арештування змовників, які оказались агентами чужинської держави, сто разів з повною очевидністю показали перехід західно-українських буржуазних партій в табор польського фашизму".

Навішши, що унідський соймовий клуб у своїй резолюції засвідчував за арештованими на Україні змовниками, "Правда" про самий напад фашистів пише:

"Розуміється, самий факт нападу став можливим тільки в наслідок нечуваної й безкарної травлі нашого повпредства й установ в Польщі. Розуміється, тільки в наслідок допущення до цього польською поліцією, яка завжди є на місці, коли треба розігнати робітничу маніфестацію, але по дивному збігові обставин "була відсутня" в ту хвилину, коли бито вікна у нашому консульстві, група хуліганів могла напасти на наше консульство. Польський уряд не зможе ухилитися від відповідальности за напад на наше консульство".

Закінчує статтю "Правда" так:

"Зараз польські власті, під претекстом "оборони" консульства, хочуть розправитися з небажаними для них українськими організаціями. Не там треба шукати винних львівської події. Їх треба шукати в колі об'єднаного блоку українського й польського фашизму. Українське угруповання, які пішли до цього блоку, показали, що в ім'я оборони своїх класових інтересів, в ім'я здурення широких мас українського народу вони готові миритися з гнетом польського імперіалізму.

"Українські трудящі маси гідно оцінять брудні діла цих зрадників. На угоду української буржуазії з польським фашизмом трудящі Західної України відповіли це більшим об'єднанням своїх рядів і в союзі з польським пролетаріатом повалить владу й польського фашизму й його українських союзників".

ГУВЕР "ПРАГНЕ МИРУ".

В роковини перемир'я американський президент Гувер виступив з "мирною" промовою, в якій сказав, що "міжнародне положення зараз мирне" однак — загальна скількість армії у всьому світі, включаючи резерви, становить 30 мільйонів чоловіків, приблизно на 10 мільйонів більше, ніж до світової війни.

Однак, каже Гувер, "ірагненні народів до миру зростає". Прагнення народів до миру зростає — це так, а от що прагнення капіталістів і їх урядів зростає до війни — то цього не заперечує й Гувер, про це свідчать наведені ним цифри про збільшення самих лише армії на 10 мільйонів чоловіків. Коли-ж до цього додати зріст воєнних та повітряних флотів, виробів трілявних газів, зарпалених мікробів, величезних гармат — то матимем перед собою візирць прагнень імперіалістичних держав до нової війни.

До чого, наприклад, прагне уряд Злучених Держав, виславши військо й флоту на острів Гаїті? До чого прагнуть капіталістичні держави, що саме тепер на аліам висилають до Китаю десятки своїх воєнних кораблів?

ОСТОРОГА НА ЧАСІ.

До всіх кравецьких робітників Торонто.

Товариші! Товариші!

Через останніх два роки так звана Інтернейшенал "будує" в Торонто юні. Кожного року, чи як там, вони рішаються на "загальний рух". Урядники зачинають "рухатися" з Торонто до Нью-Йорку і назад, але поки вкінці "великий урядник" не приїде до Торонто, щоб розсидити ситуацію з промисли і обставини кравців. Який є результат цього всего "руху"? Як і обставини, все в них ми працюємо? Шани всі такі остаеться неорганізовані. Невільнична система контрактів робітників і поліційна праця, все це такі існують в шапах. Заробітна плата є шлькка. Бос намагає і наганяє робітників коли йому захочеться. Словом, робітники працюють серед нудних обставин аж ім пт очі заливнає. Хто є відповідальний за такі обставини? Відповідь ясна. Корупційні урядники з "Інтернейшенала", які не хочуть і де можуть боротися за поліпшення умови праці для робітників. Вони, "герої" фейкєрського страйку в Нью-Йорку, агенти босів, які вславилися тим, що викликали робітників з шапів і заводили гентстеризм в робітничому русі, — вони прийїли до Торонто "ритувати" кравецьких робітників.

Робітники, Ми знаємо невільничні обставини, серед яких ми працюємо, але ми знаємо також і хочемо, щоб всі країни в Торонто зрозуміли, що ко-

ратів з "Інтернейшенала". Іхні говорення про генеральний страйк скінчилися в звичайний спосіб, без ніяких здобутків для робітників, але за те вони принесли концесії для босів і задоволення компанійної юні на користь босів. Тому ми знов остерігаємо вас не віддавати своєї судьби в руки ваших ворогів, які постановили зорганізувати тільки компанійну юнію так, як це вони зробили в Злучених Державах.

Є лише одна юнія для вас, яка є завжди готова боротися

за робітничі справи, а нею є Індустріальна-Юнія Кравецьких Робітників Канади. При вашій допомозі й кооперації ми збудуємо сильну юнію, яка зможе боронити робітничі інтереси і боротися за дійсні обставини робітничої класи. Робітники! Зараз якраз маєте нагоду заявити свою солідарність і збудувати свою юнію — Індустріальну-Юнію Кравецьких Робітників Канади.

Спільний збір торонтоської Індустріальної юні кравецьких робітників Канади.

ФАШІСТИ Й СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИ У ВІДНІ ВЗАЇМНО СОБІ ПОМАГАЮТЬ.

Австрійський фашизм обрало собі "мирні" шляхи наступу. Замість за прикладом своїх італійських колег здобувати владу силою, австрійські гаймвери волли краще зброєю тілюки доводити рішучість своїх намірів. В Австрії бо не варт було чинити збройний переворот, коли далеко зручніше діти згоди з соціал-демократією.

Австрійські меншовики надзвичайно майстерно розіграли свою роль. Переконуючи всіма способами робітників у своєму бажанні боротися з фашизмом, вони тим самим морально розбурозували пролетаріат, бо на ділі нічого не зробили, щоб дати відсіч фашистським захисникам. Перш витвори цієї навскріль зрадничької тактики вже маємо. Цими діями на один із найбільших заводів Відня надіслано на роботу кількох фашистів. Звісно, робилося це без профспілки і проти бажання робітників. Завод відмовився прийняти цих гостей. Правда дирекція охоче згодилася пустити фашистських агентів в робітничі яви, але самі робітники гостро проти цього заперестували.

За кілька годин після закінчення численна юрба гаймверів (збройні загопи фашистів) зробила спробу силоміць здійснити свої наміри. Робітники

поставили опір. Фашисти повели облогу заводу. На допомогу оточеним робітникам зібралися з усього Відня збройні загопи робітничої самооборони, що, за проведом комуністів, прийшли на перший замах своїх гноблених товаришів.

Негайно втрутилася мешполицька управа м. Відня. Поліція відтиснула робітників і не дала їм змоги вигнати фашистів, розташованих навколо заводу. Водночас дирекція заводу оголосила локавт.

Як міг статися такий зухваллий напад у пролетарському Відні? Ясна річ, тільки за допомогою меншовиків, що спершу ввели в оману робітників заспокійливими заявами, а потім авторитетом місцевої влади підтримали фашистські загопи. Кожен робітник має тепер відчувти, що з ватажками соціал-демократами далеко не поїдеш, бо вони можуть зрадничий подія й шохвалити.

Лихо не без добра. Повчальний приклад віденської боротьби має скерувати симпатії й волю робітництва до інших берегів. Комуністи мають переребрати провід, що його винуватила з рук соціал-демократів. З відданими ватажками — комуністами, робітнича маса зробить чудеса.

М. Ф.—ко.

ГЕРОЇ З ДИКОВОГО ПАРКУ.

"Наші приятелі" з "Укр. Голосу" й "Кан. Українця" розписалися з приводу вислуду сего-річних міських виборів у Вінніпегу у двох довжених статтях.

"Укр. Голос" підрахував скільки то голосів втратили комуністи в порівнянні з попередніми роками. "Укр. Голос" погліз аж в статистику з 1923 року й перергнув від того часу всі роки зарядом та прийшов до висновку, що або українці з "національного сентименту" не хотили цього року голосувати на комуністичного кандидата, або комуністична партія... "зачала котитися на долина", або "заключення одно з двох, або й оба". Одним словом — чорт його знає, як трицяць, чи тринацять, чи без двох двацять.

"Канадський Українець" знов зацікавився иним боком справи: його зацікавила сама суть комуністичної виборчої пропаганди, а не вислуд виборів. Його зацікавило, де друкувався англійський виборчий часопис, чому він писав про Палестину, Арабію, Німеччину й ин. країни, чому він оговорював і клівав робітництво обороняти Радянський Союз і чому в Канаді правительство має складатися з бідних робітників і бідних фермерів. А свій висновок "Кан. Українець" курам на сміх робить такий:

"Комуністи знають, як підійти до чоловіка. Вони дають фермерам таку пропозицію: "Як ви, фермері, хочете поліпшити свою долю, то мусите мати своє правительтво; ви правительтво при нашій помочі будете мати але аж тоді, як

будете бідні. Чим скорше ви будете бідні тим скорше будете мати своє правительтво".

В журналістичній полеміці є правила, а одним з них є таке: коли газета наводить якийсь дитат з иншої газети, то бере його в знаки наведення й подає назву й число або дату газети, з якої бере цей цитат. Цим вона показує, що дослідив-наводить те, що дана газета писала, і хто чому не вірить, той сам може дістати собі дане число тої газети й пересвідчитися. Брехунці-ж з "Кан. Українця" беруть власні свої слова в знаки наведення й зають: дивіться, що говорять комуністи.

Тому ми на цьому місці запитуємо редакторів "Кан. Українця": де, коли, в якій газеті писали комуністи цитовані "Кан. Українцем" і наведеди нами з його шпальт (гляди вище підкреслені чорним) слова? Ми твердимо: ніколи ніде ніяка комуністична газета тако-го не писала. Це побожні людці з "Кан. Українця" висідали з власного пальця, отже поповнили звичайне журналістичне шухравство.

Що-ж до православної великомучениці Рипинди (вона таки наумилася, підрахувуючи комуністичні голоси за останніх сім літ), то вона заблудила, як сама признається, в Диковому парку і не знає причини, чому комуністичні голоси не одякові кожного року. В російського байкаря Крилова — таке закінчення одної байки: "Чем кумушек считать трудится, не лучше, кумушка, на себя оборотится".

Справа! Ініше. Сіла-б собі рипиндочка, ну й порухавала-б: був союз всіх "живих, мертвих і ненароджених" жовтоблукитних і польсько-шляхетських сил у Вінніпегу проти комуністичного кандидата, мав він Якиміцака своїм кандидатом, мав поперття й англійських консервативних партій і в наслідку мягко виспівав на Якиміцаковому сіні. А годосів той об'єднаний протико-комуністичний фронт зібрав стільки, що навіть під голови всім не вистарчило.

На другий рік вся ця об'єднана громада зібралася знову, хоч вже на підгінлому Якиміцаковому сіні, за те "под раз лесистой клюквой" Дикового парку. Зібралася й почала "раду радити", як комуністів побороти. Наслідок був такий, як сама Рипинда каже: "Щасливим трафом Колісникови вдалося помімо сего увійти до міської ради", а українсько-польський союз знову виспівав на Якиміцаковому сіні в холодочку Дикового парку.

На третій рік вся ця громада, вже під керівництвом "енденеде лейбор парті" принесла до Дикового парку на Якиміцакове сіно Бобівського кулешу. Маючи тепер на чолі таких "бродерс", як Айвенк, Квін, Фармер і Ко., пішла вся ця братія з Дикового парку об'єднаним фронтом проти комуністичного кандидата. Наслідок був той, що т. Попович дістав (подаємо за "Укр. Голосом") 2.443 голоси, а об'єднаний українсько-польський "енденедецький" фронт розлетівся, розгубивши по дорозі Бобівського кулешу.

Четвертий рік... Ох, той четвертий рік! "Енденеде лейбор парті" взяла всю справу на власні плечі і сказала "попузирним народним дітям" не винитися наперед, бо вони лише компромітують. В тих виборах "Гайдамачка діт", як це польський "Час" величав своїх союзників і Сендикових шляхтичів приглядалися виборам з-зі паркану Дикового парку. На протидію місці виборів створили лідери з "енденеде": Гіс, Блумберг, Черняк та Гупкіевич — пророк їх.

Наслідок (читуємо з "Укр. Голосу"): "але Колісник знов лістав вибір через щастя".

Цього року ні герої з Дикового парку, ні з "енденеде лейбор парті" не посміли вихитати з українським кандидатом. Бо закупчили, по чому лютка кваші.

Зійшли на пики Рипинди порадомо написати з цього приводу статтю п. н. "Пішли наші вгору".

Гуркулєнко.

ДНІПРОСОНЦЕ.

Там за степами, димарями, за сивим молоком туманів гуде-гочече кучерявий бурхливий батько Дніпрель-стану.

Одмолодів ти, Дніпре сивий, як той юнак швидкий і яввий. Іде ти скарги слабосилі на забуття, на сум неслави?

Біжиш тепер гулкий, надійний, майбутнім гомоном багатий: гігантські греблі і турбіни, електро-станціїгіганти...

О сину сонця—Дніпрельстані! О дивна вигадко людям! Тобі всі наші порівняня, майбутнє серце України!

У сотнях, тисячах артерій ти пошесеш тепло і світло: в хавці — тисячі енергій, в лаві — мільйони сонць при-вітних!

Як той туман глухий розстат-іштує, чому комуністичні голоси не одякові кожного року. В російського байкаря Крилова — таке закінчення одної байки: "Чем кумушек считать трудится, не лучше, кумушка, на себя оборотится".

Май-Дніпрель.